

R 3943 (page 53)

உங்களைக்குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள்

TAKE HEED TO YOURSELVES

“ஆகையால், உங்களைக்குறித்தும், தேவன் தம்முடைய சுயரத்தத்தினாலே சம்பாதித்துக்கொண்ட தமது சபையை மேய்ப்பதற்குப் பரிசுத்த ஆவி உங்களைக் கண்காணிகளாக வைத்த மந்தை முழுவதையுங்குறித்தும், எச்சரிக்கையாயிருங்கள்” (அப்போஸ்தலர் 20:28) எனும் பரிசுத்த பவுலசுகளின் வார்த்தைகளானது, முன்பில்லாதளவுக்கு இப்பொழுது நாம் கவனம் செலுத்திடுவதற்கு மிகவும் பாத்திரமானவைகளாய்க் காணப்படுகின்றது. சீயோன் காவல் கோபுரத்திலிருந்து பார்க்கையில், சத்தியமானது அனைத்துத் திசைகளிலும் பிரம்மாண்டமாய் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கையில், “தீங்குநானும்” - ஏற்கெனவே ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு, பிரகாசிக்கப்பட்டவர்களாய்க் காணப்படுவர்களைச் சோதிக்கும் காலமும் நம்மீது காணப்படுகின்றது என்பதை நாம் தெளிவாய்ப் பார்க்கின்றோம். ஆகையால் தற்கால சத்தியத்தினுடைய செய்தியினைக் கேட்பதற்குரிய செவிகளினால் யார் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள் என்பது மாத்திரம் கேள்வியாயிராமல், இன்னுமாக யார் “தீங்குநானிலே எதிர்க்கவும், சகலத்தையும் செய்துமுடித்தவர்களாய் நிற்கும் திராணியுள்ளவர்களாயும் மற்றும் நம்மில் அன்புகூர்ந்தவரும் மற்றும் தம்முடைய விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினாலே நம்மை வாங்கிகொண்டவருமானவராலே முற்றும் ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்களாக” மகிழைப்படுத்தப்படுவர்களாயும் இருப்பார்கள் என்பதும் கேள்வியாய்க் காணப்படுகின்றது (எபேசியர் 6:13; உரோமர் 8:37).

நம்முடைய தலைப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதான் எதிராளியானவனின் தாக்குதலை அனைத்துத் திசைகளிலும் நம்மால் கவனிக்க முடிகின்றது - நம் மத்தியில் தப்பறை மற்றும்

R3943 : page 54

பேராசை எனும் துன்புறுத்தும் ஒநாய்களை நம்மால் கவனிக்க முடிகின்றது. நாங்கள் அபாய அறிவிப்பை விடுத்து, “சோதனை காலமானது” - அதாவது கடந்த முப்பது வருடக்காலமாக நாம் எதிர்க்கொள்வதற்கென ஆயக்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றதான் அந்தச் சோதனை காலமானது வந்துள்ளது என்று நாங்கள் உங்களுக்குக் கூறவேண்டியுள்ளது. நமக்கருளப்பட்டிருக்கும் அறிவின் காரணமாக, இந்த அபாயகரமானத் தருணத்தில் தூங்கிப்போய்விடாமல் இருப்போமாக; இச்சுழிநிலையினைத் தெரிந்த நிலையிலும், ஜெபத்துடனும், உண்மையுடனும் எதிர்க்கொள்வோமாக.

நம்முடைய அறிவு என்பது பொறுப்புக் கூட்டப்பட்டுள்ளதைக் குறிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது என்றும், அறிவானது - பூரணத்தின் நிறைவாகவும், திவ்விய பிரமாணத்தினுடைய அல்லது திவ்விய எதிர்ப்பினுடைய நிறைவேறுதலாகவும் காணப்படுகின்றதான் அன்புடன் இணைந்து, செயல்படவில்லையெனில், அறிவினால் நமக்கு எந்தப் பிரயோஜனமும் இல்லையென்றும் நாம் நினைவில் கொள்வோமாக. எத்தனை ஆசீர்வாதங்களை நமக்குக் கர்த்தர் அருளியிருக்கின்றார் மற்றும் நம்மீது இப்பொழுது கடந்து வந்துள்ளதான் சோதனையை எதிர்த்து நிற்க நமக்கு உதவுகின்றதான் தேவனுடைய சர்வாயுத வர்க்கங்களைத் தரித்துக்கொள்வதற்குக் கர்த்தர் எத்தனை வாய்ப்புகளை அருளியிருக்கின்றார் !

“உங்களைக்குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள்” என்று முதலாவது அப்போஸ்தலன் ஞானமாகவே சூறியிருக்கின்றார். இது நம்முடைய முதலாம் பொறுப்பாய் உள்ளது. நாம் பொறாமையினாலோ அல்லது பேராசையினாலோ அல்லது ஏதேனும் சுயநலமான நோக்கங்களினாலோ எவ்வளவேனும் இயக்கப்பட்டிருக்கின்றோமா என்று நம்முடைய சொந்த இதயங்களை நாம் ஒவ்வொருவரும் முதலாவதாக ஆராய்ந்திட வேண்டும். இதை நாம் நன்கு செய்ய வேண்டுமெனில், நாம் நம்மை மற்றவர்களுடன் ஒப்பிட்டோ அல்லது நம்முடைய அபூரண நிலையுடன்/அளவுகோலுடன் ஒப்பிட்டோ ஆராய்ந்திடாமல், கர்த்தருடைய தரநிலையுடன்/அளவுகோலுடன் - பூரண அன்புடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்திட வேண்டும். “உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்துமாவோடும், உன் முழு மனதோடும், உன் முழு பெலத்தோடும் அன்புகூருவாயாக; உன்னிடத்தில் நீ

அன்புசூருவதுபோல் பிறனிடத்திலும் (விசேஷமாக கர்த்தருக்குள்ளான உன் சகோதரனிடத்திலும்) அன்புசூருவாயாக.” ஓ! இது - எத்துணைச் சகோதர சிநேகத்தையும், எத்துணை உருக்கமான வார்த்தையையும், கிரியையும், ஒவ்வொருவருடைய பெலவீனங்களில் ஒருவர் இன்னொருவர் மீது எத்துணை அனுதாபத்தையும், ஒருவர் இன்னொருவருடைய சிறந்தப் பண்புகளை எவ்வளவாய்ப் பாராட்டுதலையும், எத்துணை நீடிய பொறுமையுடன்கூடிய இரக்கத்தையும், அன்பில் பொறுமையுடன் சகித்தலையும், தன்னுடையது போன்று ஒருவர் இன்னொருவருடைய நலன்களுக்காக, உரிமைகளுக்காக, மற்றும் சுயாத்னங்களுக்காக எத்துணை அக்கறைகொண்டிடச் செய்திடும் மற்றும் இப்படிக் குறிக்கின்றதாய் இருக்கும்!

“நீங்கள் விசுவாசமுள்ளவர்களோவென்று உங்களை நீங்களே சோதித்து அறியுங்கள்” என்று இகே அப்போஸ்தலன்தான் எழுதியுள்ளார் (2 கொரிந்தியர் 13:5). உபதேசத்தில் தெளிவாயிருப்பது மிகவும் அவசியமானதாகும்; ஆனால் இதுமாத்திரம் போதாது; ஜீவியத்தின் காரியங்கள் அனைத்திலும் மற்றும் விசேஷமாகக் கர்த்தருடைய சபையின் காரியங்கள் அனைத்திலும் - கர்த்தரிடத்தில் விசுவாசம் கொள்ளும் விதத்திலும்கூட - நாம் “விசுவாசமுள்ளவர்களாக” காணப்பட வேண்டும். சூழ்நிலைகளானது சபையின் காரியங்களிலுள்ள வேதவாக்கியங்களின்படியான ஏற்பாடுகளினின்று நம்மைத் திசைமாற்றிட, நாம் எப்போதேனும் அனுமதிப்போமாகில், அது நாம் தேவன் திட்டமிட்டுள்ளபடியான “விசுவாசத்தில்” இல்லையென்பதை வெளிப்படுத்துகின்றதாய் இருக்கின்றது. ஏனெனில் தேவனிடத்திலும் மற்றும் நன்மைக்கேதுவாய் மாற்றிப்போடும் அவருடைய ஞானம் மற்றும் வல்லமை மீதான நம்பிக்கையானது ஒருபோதும் சூழ்நிலையினிமித்தம், “நன்மை உண்டாகத்துக்கதாக நாம் தீமையைச் செய்வோமாக” - “கர்த்தருடைய நோக்கங்களின் விஷயங்களில் சிறந்த நன்மை உண்டாகத்தக்கதாக, வேதவாக்கியம் அங்கீகரியாதக் காரியங்களை நாம் செய்வோமாக” என்று சொல்லிடுவதற்கு அனுமதித்திடாது. பலியைப்பார்க்கிலும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதல் உத்தமம் என்றும், அவரை அன்புசூருகிறவர்களுக்கும், அவருக்கு ஊழியஞ்செய்கிறவர்களுக்கும், அவர் சகலத்தையும் நன்மைக்கேதுவாய்ச் செய்ய வல்லவர் என்றும் விசுவாசமானது உத்தரவிடுகின்றதாய் இருக்கின்றது.

அன்பான சகோதர சகோதரிகளே, இதுவே நமக்கானச் சோதனை என்றும், இப்பொழுது நம்முடைய சோதனை காலமாய் இருக்கின்றது என்றும் நாம் நினைவில் கொள்வோமாக; மற்றும் கர்த்தருக்காகவும், அவரது சகோதர சகோதரிகளுக்காகவும் மற்றும் அவரது வார்த்தைகளுக்காகவுமான அன்பானது, நம்முடைய உதடுகளுக்கும், நம்முடைய நடத்தைக்கும் மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நம்முடைய இருதயங்களுக்கும் எப்போதும் கட்டளையிடுகின்றதாய் இருப்பதாக. “இவைகளைச் செய்தால் நீங்கள் ஒருக்காலும் இடறிவிழுவதில்லை. இவ்விதமாய், நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய நித்திய ராஜ்யத்துக்குட்படும் பிரவேசம் உங்களுக்குப் பரிபூரணமாய் அளிக்கப்படும்” (2 பேதுரு 1:10, 11). இவைகள் அனைவருக்கும் பொருந்துவதுபோல, சபையில் விசேஷமான உக்கிராணத்துவம் எனும் சிலாக்கியம் பெற்றுக்கொண்டவர்களாகிய - மூப்பார்களுக்கு - முழு உலகத்தின் மீதும் மற்றும் குறிப்பாய்த் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் மீதும் காணப்படுகின்றதான் இந்தச் சோதனையான வேளையில் - விசேஷித்த விதத்தில் உண்மையாய்ப் பொருந்துகின்றதாய் இருக்கின்றது (வெளிப்படுத்தல் 3:10).

